

Публично-частните партньорства в превенцията на престъпността:

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ПРЕПОРЪКИ

ПЧП стават все по-разпространени в обществото, отчасти защото могат да приемат различни форми в зависимост от темата, целите и степента на ангажираност на партньорите. И все пак, поради това разнообразие на партньорствата, създаването и продължаването на ПЧП е свързано с редица предизвикателства.

Цитиране
EUCPN (2023).
Публично-частни
партньорства в областта
на превенцията
на престъпността:
предизвикателства и
препоръки. Брюксел: EUCPN.

Правно уведомление
Съдържанието на тази
публикация не отразява
непременно официалното
становище на която и да е
държава-членка на ЕС или
на която и да е агенция или
институция на Европейския съюз
или Европейските общности.

Автор
Сара Босман, научен
сътрудник, секретариат на
EUCPN.

Част от проекта "Секретариат на EUCPN", юли 2023 г., Брюксел
С финансовата подкрепа на фонд "Вътрешна сигурност" на Европейския съюз - полиция

Съдържание

<u>Въведение</u>	4
<u>Създаване на партньорства</u>	6
Съгласуване на приоритетите и създаване на общи цели	7
Изграждане на доверие	9
<u>Работа в партньорство</u>	11
Ефективни партньорски отношения	13
Установяване на приемственост	14
Споделяне на (несъвместима) информация	16
<u>Култура на партньорство</u>	18
Култура, ориентирана към партньорство	19
Европейски възможности за ПЧП	20
<u>Заклучение</u>	22
<u>Крайни бележки</u>	23

Въведение

Публично-частните партньорства (ПЧП) са договорености между публични участници (напр. правителство, община или правоприлагащи органи) и един или няколко частни участници (напр. малки и/или големи компании и предприятия). Настоящият документ не включва партньорства с организации с нестопанска цел, като например НПО. Поради това частните участници са категоризирани като сдружения с цел печалба.¹ Въпреки това, това не омаловажава ценната роля, която организациите с нестопанска цел могат да изпълняват при създаването и/или продължаването на ПЧП, тъй като те често разполагат със съответния опит и връзки в света на бизнеса.

Не съществува точно или общоприето определение за ПЧП, тъй като те могат да приемат различни форми в зависимост от целите, структурата, сферата на действие и т.н.² Въпреки това те предлагат ценни алтернативи на традиционните проекти за обществени поръчки, тъй като ПЧП могат да осигурят допълнително финансиране и да позволят комбиниране на публичния и частния опит.³ Въпреки това трябва да останем предпазливи, за да не определяме всеки вид сътрудничество като партньорство. Съществуват

различни видове съюзи, при които партньорите се актуализират взаимно, обменят информация или организират съвместна дейност. От друга страна, ефективното ПЧП е под формата на трайно сътрудничество, при което всички партньори поемат конкретни задачи за постигане на общи и трайни цели.

Ето и основните послания относно прилагането на ПЧП в областта на превенцията на престъпността:

СЪЗДАВАНЕ НА ПЧП

- > **съгласуване на приоритетите за постигане на общи цели:** Важно е предварително да се определи ясно целта на ПЧП, за да се установят общи цели и задачи, които са изпълними за всички участващи партньори.
- > **Изграждане на доверие:** Липсата на доверие, дължаща се на съществуващи предразсъдъци, неравнопоставеност на силите или различни ценности и норми, може да бъде избегната чрез провеждане на редовни срещи лице в лице с цел изграждане на професионални отношения.
- >

РАБОТА НА ПЧП

- > **Ефективни партньорски отношения:** Ефективно сътрудничество може да се постигне чрез официално установяване на ясни работни механизми и система за комуникация в рамките на партньорството.
- > **Установяване на приемственост:** Ясното определяне на ролите, задачите и отговорностите на всички партньори ще подобри приемствеността и функционирането на ПЧП.
- > **Споделяне на (несъвместими/разнородни) данни:** Промените в политиката следва да са насочени към намаляване на законодателните, организационните или техническите пречки пред каналите за обмен на данни.

КУЛТУРА НА ПЧП

- > **Култура, ориентирана към партньорството:** инструментите на политиката трябва да повишат стандартизацията и прозрачността на ПЧП, както на национално, така и на европейско равнище.

Основната целева група на тази публикация са създателите на политики на местно, национално и европейско равнище. Те обикновено отговарят за определянето на приоритетите, прилагането на законодателството и иницирането на мащабни мерки за превенция. Чрез засилване на вниманието им към ПЧП могат да се създадат повече възможности за сътрудничество с частни партньори.

Създаване на партньорства

Съществуват различни начини за създаване на ПЧП. Една от възможностите е да се следват седемте стъпки, които съставляват рамката CLAIMED. CLAIMED (изясняване, локализиране, сигнал за тревога, информиране, мотивиране, овластяване и насочване) има за цел да мобилизира партньорите да се включат в инициативи за превенция на престъпността.⁴

Първата стъпка е да се изяснят задачите и ролята на всички участници. Например един град иска да се справи с кражбите на автомобили в района си. Въз основа на предварителен анализ се установява необходимостта от действия на гражданите за по-добра защита на техните автомобили, съчетани с усилията на отдела за градско планиране за справяне с горещите точки, както и с подкрепата на производителите, които създават специални ключалки като допълнителен инструмент за укрепване на целите. По принцип подобна подготовка е идеално да се изпълнява от отговорния публичен партньор, тъй като често се касае за дългосрочни политически цели.⁵ Въпреки това на тези ранни етапи могат да се провеждат консултации със заинтересовани страни като профсъюзи, неправителствени организации или ключови представители на частния сектор, за да се предостави информация.⁶

Второ, трябва да се намерят съответните партньори. Това означава да се намерят производители или охранителни фирми, които произвеждат ефективни ключалки или имобилайзери, и да се установи контакт със сдруженията на жителите, за да се достигне до рисковите собственици на автомобили, намиращи се в горещи точки или в близост до тях. В практически план градският съвет може да организира семинар или среща, на която да представи плана и целите си на различни предприятия. Впоследствие могат да се планират срещи в малък мащаб, за да се постави началото на сътрудничество.⁷ Освен, че могат да се обърнат директно към частния сектор, неправителствените организации и групите на гражданското общество са в силна позиция да дадат своя принос, тъй като често имат връзки с частни партньори, които биха могли да ги привлекат на масата на преговорите.⁸

Когато се свързвате с частни партньори, оценката на риска може да улесни идентифицирането на подходящи кандидати. Целта на оценката на риска е да се прецени кои партньори трябва да бъдат включени или избегнати и какъв би бил техният принос към ПЧП. Това може да включва проучване на миналото на дружеството, дали то е или е било свързано с други партньорства, кой би бил подходящо лице за контакт, което да бъде ангажирано в партньорството, и т.н.⁹ Пример може да се намери в Насоките за добри практики за извършване на комплексна проверка на трети страни на PACI (Инициатива за партньорство срещу корупцията на Световния икономически форум). Тези насоки служат на организациите като инструмент за разпознаване и избягване на съмнителни трети страни.¹⁰

Свързано с това предизвикателство при създаването на партньорство е безпристрастността. Много от публичните участници трябва да останат независими и не могат да предоставят преференциално третиране на конкретно дружество или организация. Решението би било да се партнира с всеобхватен орган, а не с конкретни дружества. За да продължим илюстрацията, вместо да изтъкне отделен производител, този градски съвет би могъл да се обърне към федерацията на автомобилната индустрия като средство за избягване на пристрастия.

Самото намиране на партньори обаче не е достатъчно. Необходими са техники за мобилизация, които да ги насочат към това как могат не само да допринесат, но и да извлекат полза от това партньорство. За тази цел хората трябва да бъдат информирани за естеството, обхвата и причините за проблема, а някои от тях може да се нуждаят от допълнителна мотивация. По-специално при частните участници може да се наложи използването на стимули. Партньорите също могат да бъдат овластени. В тази илюстрация сдруженията на местните жители биха могли да се възползват от организационна подкрепа за разпространение на ключалки за автомобили. И накрая, инициаторите насочват партньорството към изпълнение на поставените цели.¹¹

Съгласуване на приоритетите и създаване на общи цели

За да се създаде ефективно ПЧП, всички партньори трябва да съгласуват приоритетите си, за да постигнат ясни и общи цели. За тази цел партньорите трябва открито да съобщават защо участват и какво искат да постигнат, тъй като причините за създаване на ПЧП често са много различни. Това може да е в резултат на икономически интерес или защото ново законодателство изисква сътрудничество между частния и публичния сектор. Друга важна движеща сила е социалният интерес, например когато определен сектор или орган постави даден въпрос в политическия дневен ред.¹² Следователно, докато публичните партньори обикновено са загрижени за предоставянето на услуги за гражданите и обществото, частните партньори обикновено се опитват да генерират печалба, като предлагат продукт или услуга на своите клиенти. И двете страни на континуума трябва да намерят общи приоритети.¹³

За да се съгласуват различните области на внимание, трябва да се установи обща основа. Като пример може

да се посочи, че домовете кражби са престъпление, което засяга обществото като цяло. Жертвите губят имуществото си; правоприлагащите органи трябва да проследят и възстановят откраднатите вещи, а застрахователните компании трябва да осигурят обезщетение за щетите и загубените вещи. Общото в този пример е, че всички страни биха искали да предотвратят взломните кражби, например чрез засилване на мерките за сигурност в домовете на хората и около тях. Правоприлагащите органи и

общините могат да информират съседите за ефективни превантивни мерки (напр. брави на вратите и външно автоматично осветление) или да ги насочат към частни партньори, които предлагат такива продукти. От друга страна, застрахователните компании могат да предоставят отстъпки на собствениците на жилища, които са приложили конкретни превантивни мерки, като по този начин създават ситуация, от която печелят всички заинтересовани страни.¹⁴

Проект STAD в Европа

Проектът STAD в Европа (SiE) е насочен към злоупотребата с алкохол сред младите хора. В него се използва общностен подход (STAD), който е разработен в Стокхолм и впоследствие е пилотиран на шест други места (в Нидерландия, Словения, Чешката република, Испания, Германия и Обединеното кралство). Целта на тези проекти е да се ограничи достъпът до алкохол в четири области в обществото: нощни заведения, фестивали, обществена среда (напр. паркове и плажове) и частна среда (напр. у дома). Те използваха мобилизация на общността, по-строго правоприлагане и обучение за отговорно сервиране на алкохол. В Стокхолм резултатът доведе до намаляване на прекомерното сервиране на алкохол, намаляване на употребата на алкохол от непълнолетни и намаляване на агресията, свързана с алкохола.

Ключова роля в този проект изиграха партньорствата между много агенции. Включените партньори варираха в зависимост от местоположението на проекта. Основно участваха местни съвети, здравни служби, правоприлагащи органи, служители по обществено здраве, училища, собственици и управители на заведения и супермаркети. Беше установено, че съществуващите социални структури улесняват мобилизирането на общността. Такъв беше случаят в Словения, където имаше съществуващи местни групи за действие, фокусирани върху зависимостите, които включваха много от необходимите заинтересовани страни.

Освен това няколко заведения за нощни развлечения се опасяваха от загуба на продажби или не желаеха да прилагат нови мерки, освен ако това не се изисква по закон. Оказа се, че е необходимо заведенията да преминат обучение по въпросите, свързани с продажбата на алкохол на непълнолетни, както и за по-широките последици, които това може да има за общността. Освен това чрез адаптиране на настоящите техники за продажба на алкохол и предлагане на повече безалкохолни напитки за непълнолетни може да се преодолее рискът от загуба на продажби.¹⁵

Научете повече за: За SiE - STAD в Европа.

Както публичните, така и частните участници може да се колебаят дали да участват в ПЧП. Ето защо е важно публичните партньори да имат ясна визия за това какво се цели с ПЧП, докато темата на ПЧП трябва да има смисъл и за частните партньори, които ще участват в него.¹⁶ Използването на стимули може да накара частния сектор да обедини усилията си. На първо място, законодателното изискване за създаване на ПЧП често е стимул само по себе си. Това редовно се прилага в областта на киберпрестъпността, в която от компании като Meta или Twitter се изисква да предприемат мерки срещу онлайн насилието, например речта на омразата. Въпреки че законодателното изискване не води автоматично до създаване на ПЧП, то свързва публичните и частните участници и потенциално осигурява основа за по-нататъшно сътрудничество.

Друг стимул е свързан с икономическите ползи, които ПЧП може да осигури. Например подобряването на обществения ред (например намаляване на количеството отпадъци или създаване на по-безопасни улици) подобрява квартала, в който се намира офисът на компанията, като по този начин го прави по-безопасен и приятен за нейните клиенти. Друга възможност би могла да бъде предоставянето на безвъзмездни средства, субсидии или данъчни облекчения за дружества, които допринасят за обществото. Освен това партньорствата имат потенциала да повишат вътрешната и външната репутация на организацията. Туристическите агенции могат да подпомагат правоприлагащите органи, като съобщават за подозрителни случаи на експлоатация или трафик. Негативната публичност може сериозно да навреди на туристическата агенция, докато историите за предотвратен случай на детски труд потенциално ще доведат до положително медийно отразяване. Създаването на добра репутация може да доведе до увеличаване на броя на клиентите, както и до привличане на нови служители. Освен това предоставянето на служителите на усещането, че допринасят за социална кауза, помага да се създаде чувство на гордост, както и лоялност към компанията.¹⁷

Изграждане на доверие

Вероятно най-голямото предизвикателство при създаването на ПЧП е изграждането на доверие между партньорите. За да се постигнат положителни работни отношения, е необходимо основно ниво на доверие между всички, които допринасят за партньорството. По-специално в света на сигурността организациите може да не желаят да споделят определени видове информация, така че предоставянето на взаимни гаранции може да играе още по-важна роля за осигуряване на поверителност между партньорите.¹⁸ Макар, че е необходима основна степен на доверие от самото начало на ПЧП, изграждането на отношения на доверие отнема време. Ето защо създаването на ПЧП често започва с поредица от малки стъпки (напр. срещи, неформални дискусии или съвместни действия), които ще предполагат надеждност, почтеност или компетентност в очите на другите партньори.¹⁹

Both public and private actors might be hesitant to take part in a PPP. It is therefore important that the public partners have a clear vision of what the PPP aims to achieve, while the topic of the PPP should also make sense for the private partners that are to be involved.

Въпреки това съществуват много предизвикателства, които от самото начало възпрепятстват доверието между партньорите. Една от основните трудности се изразява в съществуващите предразсъдъци по отношение на публичния и частния сектор.²⁰ Например, често срещано опасение е, че частните партньори ще насочат партньорството към собствените си търговски интереси.²¹ Този предразсъдък е свързан с факта, че доверието не е свързано само с междуличностните отношения. То се влияе и от организационните норми и ценности, които всяко лице внася в процеса на работа. Дали партньорите се доверяват един на друг и дали се доверяват на своята организация, са два различни въпроса.²² Що се отнася до решението, партньорите могат, доколкото е възможно, да изоставят организационните си роли, за да се съсредоточат изцяло върху предварително определените цели. В същото време това може да намали съществуващите предразсъдъци и да инициира по-открити дискусии.

След като веднъж е установена елементарна степен на доверие, следващата стъпка е да се поддържа това доверие. Това изисква постоянна и целенасочена ангажираност и може лесно да изчезне, например когато нови партньори се присъединят към съществуващо сътрудничество или когато съществуващите партньори не са достатъчно ангажирани.²³ За да се осигури непрекъснатост на доверието, от ключово значение са редовните срещи, за предпочитане лице в лице, тъй като те пораждат по-смислени взаимодействия от тези, които се осъществяват единствено чрез писмена или онлайн комуникация. Личният обмен също така дава възможност за провеждане на социални събития, по време на които партньорите могат да се запознаят един с друг и да създадат официални (и неофициални)

връзки. Освен това редовните срещи (насрочени със съгласието на всички участници) задължават партньорите да участват системно. Важно е обаче да се има предвид, че твърде многото срещи потенциално ще се превърнат в източник на раздразнение за участниците. Алтернативните варианти включват тематични дискусии, в които участниците обменят информация по конкретни подтеми, или съвместни обучения, по време на които те проучват как различните области на внимание могат да бъдат взаимосвързани.²⁴

В заключение, всички партньорства са динамични и се развиват през цялото си съществуване. Въпреки че доверието е необходим фактор при създаването на партньорство, то не е достатъчно като средство за гарантиране на ефективното му функциониране. За това са необходими и организационни структури, които са насочени към ефективно сътрудничество като цяло.²⁵

Работа в партньорство

ПЧП съществуват в различни форми и с различни нива на сложност. Джеймс Остин създаде континуум на сътрудничеството, за да категоризира ПЧП въз основа на тяхната мисия, степен на ангажираност, количество ресурси, обхват на дейностите и степен на взаимодействие (вж. фигура 1). Той се състои от три компонента и помага за класифициране на партньорствата по стратегически начин. На етапа на филантропията взаимодействието между партньорите е минимално и се изразява главно в предоставяне на средства от единия партньор на другия. Това се случва например, когато издателска компания финансира материали, които училищата могат да използват за своята програма за борба с тормоза.

Етапът на трансакциите включва по-задълбочено сътрудничество, като например обмен на ресурси за организиране на дейности или създаване на инструменти. Примери за това са местният съвет за превенция на престъпността в Нака (Швеция), който използва работни групи за повишаване на местната сигурност. Тези работни групи се състоят от различни представители на сектори и структури, като например правоприлагащи органи, училища, местен бизнес,

търговски центрове, сдружения на собственици. Те се срещат шест пъти годишно и се фокусират върху взаимни местни проблеми, като например изхвърляне на отпадъци и нарушаване на обществения ред.²⁶ Въпреки това фокусът и действията им остават ограничени до собствената им сфера на работа.

И накрая, интеграционният етап включва партньорства, които напълно или частично са обединили мисията и дейностите си. Такива съвместни инициативи представляват най-високото ниво на стратегическо сътрудничество.²⁷ Например, пристанището и съседната индустриална зона на Ротердам имат ПЧП, наречено Обединена индустриална и пристанищна пожарна служба. Тази организация обединява задачите на обществената пожарна служба с пожарните служби на промишлените предприятия и оказва взаимопомощ на град Ротердам, пристанището, близката община Розенбург, както и на повече от 50 предприятия от Севезо (т.е. корпорации, които обработват, произвеждат или съхраняват опасни вещества, като рафинерии или петролни бази).²⁸

Фигура 1: Континуум на сътрудничеството (Остин, 2000 г.).

Инициаторът на ПЧП и участващите партньори трябва да решат какъв вид ПЧП да създадат въз основа на собствените си нужди и цели. И все пак обичайно е партньорствата да се развиват с течение на времето, например ако се изпълняват повече дейности, се изисква по-високо ниво на ангажираност. Във всеки случай ефективната работа в партньорство изисква основно, но постоянно ниво на ангажираност между партньорите.²⁹

Ефективни партньорски отношения

Добрите работни отношения между всички партньори са необходими за създаването на конструктивен диалог и постигането на предварително определените цели. Целите могат да бъдат постигнати само ако се разчита на приноса и компетенциите на другите партньори. Ефективното сътрудничество ще зависи от нивото на доверие, компетентността на ръководството, механизмите за сътрудничество и комуникационната стратегия в рамките на партньорството.³⁰

Препоръчително е участващите партньори да съставят някакъв вид споразумение за официално установяване на партньорството. Това споразумение може да има различни форми - от меморандум за сътрудничество или кодекс на поведение до съвместна декларация за мисията или друг стандартизиран договор. В зависимост от желаното ниво на формалност, то трябва да включва различни въпроси. То може да варира от общо споразумение, описващо партньорството и неговата област на действие, до обща декларация, в която се посочват целите, дейностите и отговорностите на всички партньори.³¹

Подход на Софиелънд

През 2014 г. беше създадена местна асоциация на мрежата в района на Софиелънд в Малмьо. Асоциацията представлява партньорство между град Малмьо и неговия отдел за градско планиране, полицията, асоциацията на собствениците на жилища, собствениците на имоти, банките и дружествата. Създаването му е свързано с обширните проблеми, свързани с престъпността - от графити и вандализъм до открит трафик на наркотици, с които се сблъскваше Софиелънд.

Те се фокусират върху два основни въпроса: повишаване на безопасността и чистотата на района. Конкретните действия включват охранителни камери и полицейско присъствие по улиците, разходки за безопасност и патрули от местни жители за почистване, както и обучения на жителите, организирани от местните пожарникари и застрахователни компании.

Подходът служи като подходящ пример за ПЧП, тъй като въвежда нов тип партньорство в Швеция, при което всеки партньор има ясни отговорности. Докато градът финансираше координаторите по градско развитие, които действаха като оперативни ръководители на асоциацията, бордът на директорите се състоеше от членове от партньорските организации (т.е. организацията за извозване на отпадъци, спасителните служби и правоприлагащите органи). Това осигури всеобхватни дискусии, които доведоха до бързи решения, подкрепени от всички партньори.

Научете повече за проекта и партньорството на: [Подходът на Софиелънд | EUCPN](#).

By defining the structure of a PPP, all actors, organisations and departments included will have clear mandates and will know who is responsible for which task. This, in turn, can clarify the levels of accountability towards each other but also towards the wider public.

Структурата на ПЧП също трябва да бъде добре дефинирана, така че всички участници да разбират ролята си и всички да работят заедно за постигането на общи и взаимно установени цели.³² Това е важно, за да се гарантира, че отделните участници няма да загубят собствената си идентичност. Една организационна схема ще осигури достъпен преглед на всички партньори, техните позиции и отговорности. Такива схеми могат да варират в зависимост от това колко голямо, официално и структурирано е ПЧП. В случай на малко неформално партньорство може да е достатъчна таблица, в която са изброени задачите на всеки участник.³³ По-големите ПЧП потенциално ще изискват по-сложна органограма. Ако използваме за пример Софиелънд, Съветът на директорите може да бъде обозначен като управленско ниво в горната част на таблицата. Оперативните участници в този случай са координаторите за градско развитие, финансирани от града, които ще бъдат поставени отдолу. Накрая идват свързаните заинтересовани страни, като работни групи или консултативни съвети, които в този случай могат да бъдат под формата на сдружения на наематели, собственици на имоти и други предприятия.

С определянето на структурата на ПЧП всички участници, организации и отдели ще имат ясни правомощия и ще знаят кой за коя задача отговаря. Това от своя страна може да изясни нивата на отчетност един към друг, но и към широката общественост.

Установяване на приемственост

Важно е ПЧП да бъде трайно, за да може да постигне предварително определените си резултати. Особено в случаите на превенция, партньорствата често са дългосрочни инвестиции и следователно няма да покажат резултати веднага.³⁴ Някои ключови аспекти са важни, когато става въпрос за приемственост. Редовната, но не прекомерна комуникация осигурява непрекъснато отчитане и позволява да се правят корекции, когато и където е необходимо. Ефективните инструменти за мониторинг (като стандартизирани доклади за напредъка и последващи срещи) улесняват воденето на документация и гарантират, че партньорството остава ефективно и дава предварително определения резултат.³⁵

За да остане едно ПЧП постоянно, ресурсите му трябва да са достатъчни и да са гарантирани в дългосрочен план. Тези ресурси включват време, персонал и финансиране.³⁶ Финансирането трябва да бъде устойчиво, за да могат ПЧП да започнат дългосрочно сътрудничество, без да се налага да се притесняват или да адаптират действията си поради ограничени бюджети.³⁷ Лицата, участващи в партньорството, трябва да разполагат с достатъчно време, особено когато съчетават тази роля с ежедневната си работа.³⁸ Освен това установяването на приемственост в представителството и ангажираността изисква процесите да бъдат ясно документирани, за да се определи колко време е необходимо за участие в ПЧП и какво ниво на ангажираност се желае.³⁹

Местни съвети за превенция на престъпността

Местните съвети за превенция на престъпността определят стратегиите за превенция на престъпността и сигурността в определени региони или градове чрез съвместно вземане на решения. Обикновено те включват различни участници, като например градския съвет, местните правоприлагащи органи и кмета. Някои местни съвети включват и частни участници, например сдружения на жители и жилищни асоциации, местни предприятия или оператори на обществен транспорт.

През 2020 г. по проекта Be Secure Feel Secure (BSFS) беше създаден местен съвет за превенция на престъпността в Пирея (Гърция). Въпреки че съветът в Пирея изглежда работи ефективно, той се сблъска с някои трудности по време на началната фаза.⁴⁰

- > Поддържане на ангажираността на всички партньори;
- > Недостатъчно участие на държавните правителства;
- > Трудности при осигуряването на дългосрочна приемственост и последващи действия, отчасти поради недостатъчна и непоследователна вътрешна комуникация;
- > Липса на персонал и парични средства;
- > Липса на гражданско участие в разработването и изпълнението на действия.

В резултат на това в рамките на проекта BSFS бяха набелязани някои ключови препоръки при създаването на партньорство, като местните съвети за превенция на престъпността:

- > Изяснете и класирайте приоритетите, които са от основно значение за партньорството;
- > Фокусирайте се върху ограничен брой действия и цели, за да сте сигурни, че те действително ще бъдат изпълнени;
- > Приемане на прости и видими механизми за сътрудничество;
- > Уверете се, че всички партньори желаят и могат да наблюдават и оценяват партньорството.

Научете повече за Местния съвет за превенция на престъпността към BSFS:

Местният съвет за превенция на престъпността: експеримент за добро управление с цел превенция на престъпността - Be Secure Feel Secure (BSFS) (bsfs-piraeus.eu)

В заключение, ресурсите не само трябва да са постоянни, но и да се използват ефективно. Ако финансирането е гарантирано, но партньорите не са ангажирани, партньорството пак ще се провали и няма да доведе до ценни резултати. От другата страна на монетата, ако партньорите са ангажирани, но няма

финансиране, което да подкрепи действията им, ще се постигне минимален резултат. Одитите, мониторингът и оценките (на плановете) могат да помогнат за осигуряване на приемственост и поддържане на общ поглед върху това кои ресурси се използват и как.

Споделяне на (несъвместима) информация

Когато става въпрос за споделяне на данни, обикновено възникват два проблема. Първият е свързан с работата с несъвместими видове данни. Някои партньорства се опитват да работят заедно, но съществуващите механизми не са координирани помежду си. Това може да се случи в резултат на законодателни пречки, които налагат обменът на данни да бъде ограничен до конкретни условия или за конкретни задачи, или може да е резултат от организационни и технически въпроси в случаите, когато създаването или адаптирането на необходимите ИТ структури е твърде скъпо.⁴¹

Като пример можем да посочим, че Шенгенската информационна система (ШИС) е база данни, използвана за целите на сигурността и управлението

на границите в Европа, която включва данни за издирвани или изчезнали лица, както и за изгубени и откраднати предмети. Полицията може да въведе номера на корпуса на откраднатата лодка, което ще създаде сигнал, ако тя бъде намерена където и да било в ЕС.⁴² Въпреки това не всички национални бази данни са съгласувани с ШИС, което означава, че някои държави могат например да свържат само един номер на корпуса с всяка откраднатата лодка, вместо да имат възможност да свържат няколко идентификационни номера със съответния предмет. В този случай не е необходимо актуализиране на законодателството, а необходимите технологични структури вече съществуват на европейско равнище. Необходимо е само всяка от националните бази данни да бъде приведена в съответствие с нейния европейски вариант.

Програма CIRCAMP

Програмата CIRCAMP (Internet Related Child Abusive Material Project) е инициатива на COSPOL (Всеобхватно оперативно стратегическо планиране за полицията) за намиране на решение на проблема със сексуалната експлоатация на деца онлайн. Тя включваше партньорство между правоприлагащите органи, неправителствените организации и стопанските субекти със стопанска цел (доставчици на интернет услуги и финансови институции). Една от основните му цели беше да се въведе филтър за борба със сексуалното насилие над деца (Child Sexual Abuse Anti-Distribution Filter - CSAADF), който предотвратява достъпа до онлайн изображения на сексуална експлоатация на деца.

Този уеб филтър е създаден от Telenor, голям доставчик на цифрови услуги в областта на мобилните и телевизионните услуги в Норвегия. Един от проблемите, свързани с филтъра е, че различното национално законодателство, съчетано с общи опасения за неприкосновеността на личния живот, възпрепятства цялостното му прилагане в други европейски държави-членки. CIRCAMP трябваше да намери алтернативи, съобразени с необходимите решения, които да отговарят на всеки национален контекст. Вместо да инсталират автоматичния филтър, някои държави предпочетоха да накарат служителите на правоприлагащите органи да потвърдят наличието на такива материали на даден уебсайт, преди да го блокират. В други държави, като средство за избягване и ограничаване на онлайн съдържанието, от страна на правителството, си сътрудничеа с неправителствени организации за изготвяне на черен списък. В случая на Обединеното кралство, фондация "Internet Watch" поддържаше такъв черен списък, който се предоставяше на правоприлагащите органи и доставчиците на интернет услуги.⁴³

Научете повече за: [Онлайн филтър срещу детска порнография | Теленор.](#)

Вторият проблем е свързан с нежеланието на много хора, организации или сектори да споделят данни с други, тъй като това лесно може да се превърне в нарушение на поверителността или неприкосновеността на личния живот.⁴⁴ Ето защо е важно да се намери баланс между ползите от споделянето на данни и рисковете, т.е. законодателните ограничения и ограниченията на неприкосновеността на личния живот и обществените интереси. Това ще изисква значителни усилия на политическо равнище, за да се намалят например ненужните пречки пред трансграничния обмен на данни или да се предоставят насоки за конкретни сектори.

Един от начините за контрол на споделянето на данни е рамката на петте сейфа. Всеки "сейф" включва въпроси за оценка на конкретен аспект на риска от разкриване на информация. Въпреки че рамката има за цел да улесни безопасното споделяне на данни, тя избягва прекомерното регулиране. Петте аспекта са:⁴⁵

- **1. Безопасни хора:** оторизиран ли е потребителят да има достъп до данните и да ги използва?
- **2. Безопасни проекти:** ще се използват ли данните за подходяща цел?
- **3. Безопасни настройки:** средата за достъп (напр. необходимост от лично удостоверяване, ИТ наблюдение, заключена стая в офиса) предотвратява ли неоторизирано използване?
- **4. Безопасни данни:** приложена ли е подходяща и достатъчна защита на данните?
- **5. Безопасни резултати:** кой ще има достъп до резултатите и как ще бъдат споделяни?

Връщайки се към предишния пример, ако правоприлагащите органи се натъкнат на откраднат двигател, който не е свързан с ШИС, те могат да поискат необходимата информация от производителите на автомобили или търговците като алтернатива за идентифициране на последния собственик и да се надяват да намерят съвпадение. В този случай, както правоприлагащите органи, така и търговците биха могли да отговорят на тези въпроси въз основа на действащите разпоредби и да изложат своите критерии, за да улеснят постигането на някакво споразумение за обмен на информация. Важно е

One way in which to control data sharing is the Five Safes Framework. Each 'safe' entails questions to assess a specific aspect of the disclosure risk.

обаче да се подчертае, че тези предизвикателства няма да бъдат решени чрез прилагане на универсално решение. Рамките за управление на данните трябва да отчитат вида, контекста и сектора, в който се събират и/или споделят данните, тъй като информацията, с която разполага полицията, ще се различава от тази, която ще събира едно училище или производител на автомобили.⁴⁶

Конкретна мярка, която ПЧП могат да приложат, е споразумение за поверителност по отношение на обмена на информация.⁴⁷ Това е споразумение, в което партньорите се задължават да не разкриват поверителна или защитена информация. Въпреки това ПЧП трябва да се опитват да избягват ненужните нива на поверителност. По-специално при неформалния тип ПЧП всички участници следва да разчитат, доколкото е възможно, на дискретността на своите партньори.⁴⁸ Друга възможност е да се създаде онлайн форум, който да подкрепи съществуващите (и потенциално недостатъчни) механизми за обмен на информация. Частните онлайн форуми могат да се използват като средство за лесен и безопасен обмен на обща информация, новини и актуализации. Ако се върнем към предишния пример, в такива ситуации полицията би могла потенциално да се обърне към партньорите чрез частен форум, за да поиска информация.⁴⁹

Култура на партньорство

Както вече беше посочено, няма обща стратегия за създаване на ПЧП, но определящ фактор е, че то трябва да има култура, ориентирана към партньорството.⁵⁰ Необходимо е равнището на формиране на политиката да подкрепя създаването и функционирането на ПЧП, за да се решат съществуващите проблеми, като например липсата на доверие и приемственост. Това на свой ред би увеличило стабилността на ПЧП и би привлякло по-голям брой заинтересовани партньори.

ултура, ориентирана към партньорство

На първо място, необходими са политически инструменти (под формата на наредби, насоки или (национален) план за действие), за да се стандартизират създаването, функционирането, яснотата и прозрачността на ПЧП.⁵¹ По-конкретно, всеки държавен департамент може да прилага свои собствени рамки или насоки, насочени към конкретна тема или сектор.⁵²

Програма за действие “Безопасен бизнес” 2023-2026 г.

На всеки три години холандската Национална платформа за контрол на престъпността (Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing) публикува своята програма за действие “Безопасен бизнес”. Тази програма стимулира публично-частните партньорства за справяне с престъпността срещу бизнеса, както и с умишленото (и неумишленото) улесняване на престъпността от страна на компаниите.⁵³

Той се фокусира върху три теми (киберпрестъпност, организирана престъпност и престъпления срещу собствеността), като предоставя конкретни препоръки и действия за създаване на ефективни партньорства. Например за справяне с организираната престъпност програмата определя следните мерки:

- > Назначаване на попечител за уязвимите сектори, който да служи като връзка между публичните и частните субекти;
- > Обучение за устойчивост и повишаване на осведомеността за уязвимите сектори (напр. ваканционни паркове и къмпинги);
- > Подпомагане на процеса на подбор на потенциални партньори;
- > Предоставяне на правна подкрепа, наред с другото, за насочване и насърчаване на обмена на данни;
- > Създаване на цифрова платформа за споделяне на информация, както и за свързване с потенциални нови партньори.

Важен партньор в тази програма за действие е Платформата за безопасен бизнес (Platform Veilig Ondernemen). Тези платформи са регионални инициативи, включващи правоприлагащите органи, общините, предприятията, правния сектор и търговските асоциации, които имат за цел предотвратяване и справяне с престъпността. Докато Националната платформа за борба с престъпността е национално партньорство, платформите за безопасен бизнес гарантират нейното прилагане на местно равнище. Поради това тя може да бъде категоризирана като добър пример за други държави или региони, които се стремят да създадат политически инструменти за ПЧП.

Научете повече на адрес: Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023 t/m 2026 | Rapport | Rijksoverheid.nl

Второ, правителствената подкрепа под формата на финансиране би подпомогнала създаването на култура на партньорство. В съчетание с политическите мерки широкото и постоянно финансиране може да даде старт на много ПЧП, но в много страни тези две условия изискват цялостни социално-политически промени.⁵⁴ Въпреки това трябва да се избягват прекомерните регулации и контрол, за да се остави място за гъвкавост и разнообразие. Твърде строгите указания и изисквания за финансиране ще възпрат потенциалните партньори и новите видове ПЧП.⁵⁵

И накрая, от съществено значение е ПЧП да бъдат наблюдавани и оценявани. Само тогава е възможно да се установи как и дали партньорството и неговите действия са били (правилно) осъществени, какви биха могли да бъдат резултатите и въздействието му и как то може да бъде подобро в бъдеще. Като илюстрация, ПЧП в Бразилия, насочено към сексуалната експлоатация на деца (СЕР), е довело до засилено заклеяване на непълнолетните жертви над 15-годишна възраст. Въпреки че, както туристическият, така и строителният сектор активно допринесоха за провеждането на кампании и събития за борба със сексуалната експлоатация на деца, подрастващите като цяло бяха изключени от превантивните мерки, тъй като погрешно се смяташе, че имат умения за вземане на решения като възрастните. В резултат на това те обикновено не се смятаха за жертви, когато преживяваха сексуална експлоатация.⁵⁶ Поради тази причина, макар партньорствата като цяло да се насърчават, не всички ПЧП ще бъдат ефективни или ще доведат до положителни резултати. Ето защо ПЧП изискват основно ниво на насоки. В идеалния случай създаването на оценка ще бъде описано в гореспоменатите инструменти на политиката, така че не е необходимо ПЧП да започват от нулата. Друга възможност е организации или ръководени от правителството инициативи да подкрепят ПЧП, като предоставят съвети, обучение или практическа подкрепа.

Европейски възможности за ПЧП

Както беше споменато по-горе, в много държави-членки на ЕС понастоящем липсва установена рамка, която да ръководи прилагането или да очертава използването на ПЧП. Около 90 % от европейските ПЧП, създадени между 1990 г. и 2016 г., са съсредоточени във Франция, Испания, Португалия и Германия.⁵⁷ Едно от обясненията за това може да се търси в липсата на европейско равнище на всеобхватни структури, които да подобряват сътрудничеството между публичните и частните партньори.⁵⁸ Като пример може да се посочи оценката на одитираните ПЧП, подкрепени от ЕС, която показва добро ниво на поддръжка и бързо прилагане на политиките, но въпреки това те често не са били ефективно управлявани и поради това не са осигурили достатъчна стойност на вложените средства.⁵⁹ Липсата на анализи преди започването на ПЧП често водеше до липса на ефективност на разходите, както и до недостатъчно използване на партньорството поради използването на неподходящи подходи и липсата на стимули за частните партньори.⁶⁰

Следователно е необходимо да се създадат рамки за ПЧП на европейско равнище. Тези рамки следва да включват потенциални механизми за финансиране, консултантски канали, основни стандартизирани процедури и споразумения, планове за анализ и модели за оценка.⁶¹ Тези инструменти също така имат потенциала да бъдат от полза за структурирания обмен на информация между частните и публичните партньори и за споделянето на добри практики и могат да служат като инструмент за ръководство.⁶²

Consequently, there is a need for PPP frameworks on a European level. Such framework should include potential funding mechanisms, advisory channels, basic standardised procedures and agreements, analysis plans and evaluation models.

Международна рамка за ПЧП

Принципите за правата на децата и бизнеса (CRBPs)⁶³ е сборник от десет принципа, които ръководят частния сектор при защитата и подкрепата на правата на децата. Въпреки че CRBP не са задължителни, те служат като добър пример за това как да се определи и повиши отговорността на частния сектор във връзка със защитата на правата на децата. Например, първият принцип се фокусира върху уважението и подкрепата. Той изисква от дружествата да включат правата на децата в своя кодекс на поведение, бизнес план и други политики и да създадат ясни инструкции, които се наблюдават на всички нива на организацията.⁶⁴

Свързан с CRBP е Кодексът (Кодекс за поведение за защита на децата от сексуална експлоатация при пътувания и туризъм). Кодексът е инициатива с участието на много заинтересовани страни, която подкрепя туристическата индустрия, конкретно в предотвратяването на сексуалната експлоатация на деца, чрез предоставяне на подкрепа и инструменти. Те си сътрудничат, наред с другото, с хотели, авиокомпани, ресторанти и туристически агенции. Всички партньори се ангажират да изпълняват шест критерия за защита на децата, като например включване на клауза за нулева толерантност в договорите по цялата верига на доставки, както и обучение на служителите за разпознаване и докладване на сексуална експлоатация на деца.⁶⁵

Такива инициативи улесняват сътрудничеството на международно равнище, вместо да възлагат на националните правителства да създават ПЧП с мултинационални компании във всяка от областите на тяхната юрисдикция.

Очевидно е, че ПЧП, действащи на европейско равнище, ще се сблъскат с проблеми, сходни с тези на национално или местно равнище. Тези партньорства ще трябва да бъдат много прозрачни по отношение на начина, по който тяхното сътрудничество е в съответствие с Общия регламент за защита на личните данни, политиките за защита на личните данни и общите права на човека.⁶⁶ Дългосрочните ПЧП следва да се преразглеждат периодично, за да останат в крак с технологичните иновации и промените в политиките.⁶⁷

Заклучение

Публично-частните партньорства са споразумения между публични и частни участници, в рамките на които те си сътрудничат за постигането на обща цел. ПЧП стават все по-разпространени в обществото, отчасти защото могат да приемат различни форми в зависимост от темата, целите и степента на ангажираност на партньорите. И все пак, поради това разнообразие на партньорствата, създаването и продължаването на ПЧП е свързано с редица предизвикателства.

На първо място, несъвместимите приоритети и липсата на доверие могат да възпрепятстват създаването на ПЧП. Партньорите с различен опит обикновено имат противоположни причини да станат част от ПЧП (напр. икономически, обществени или законодателни мотиви). Ето защо е от съществено значение предварително да се обсъди и определи ясно целта на ПЧП, за да се работи за постигане на общи цели и задачи, които могат да бъдат изпълнени от всички партньори. Освен това е много трудно да се създаде ПЧП със споделени цели, ако партньорите нямат доверие помежду си. Липсата на доверие може да бъде свързана със съществуващи предразсъдьци, дисбаланс на властта или различни организационни норми и ценности. За да се избегнат тези предизвикателства, редовните срещи лице в лице, по време на които хората изоставят своите организационни роли, са по-ефективно средство за улесняване и подобряване на отношенията между всички партньори.

На второ място, за да се постигне ефективно функциониране на ПЧП, са необходими ефективни партньорски отношения и основно ниво на приемственост. Една от препоръките е ПЧП да бъдат официално определени в някакъв вид споразумение (например меморандум за сътрудничество или съвместна декларация за мисията). Степента на формалност ще варира в зависимост от това какво желаят инициаторите, както и партньорите. Въпреки това ясното определяне на ролите, задачите и механизмите за сътрудничество на ПЧП ще подобри неговата приемственост и функциониране. Допълнителна пречка възниква винаги, когато данните, които трябва да се споделят, са несъвместими или поверителни в резултат на законодателни, организационни или технически проблеми. Това е причината, поради която промените в политиката следва да са насочени към намаляване на ненужните пречки пред каналите за сътрудничество при обмена на данни (например чрез по-ефективно съгласуване на различните бази данни).

И накрая, има нужда от политически инструменти (напр. рамки), които да повишат културата на партньорство не само на национално, но и на европейско равнище. Такива инструменти могат да подпомогнат стандартизацията, създаването и прозрачността на ПЧП, без това да се оставя изцяло на местните участници. Настоящият документ се позовава на нидерландски пример, в който са представени конкретни препоръки и действия в подкрепа на партньорствата в определени сектори, както и на международен пример за това как големи мултинационални компании могат да бъдат включени в ПЧП.

Крайни бележки

- 1 ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства: ОИСР, 2012 Г., 18.
- 2 Пак там, 18-9.
- 3 Европейски съюз, Публично-частни партньорства в ЕС: Люксембург: Европейска сметна палата, 2018 г., 12-4.
- 4 5Is - Рамка CLAIMED - за мобилизиране на превантивни работници - CRIME FRAMEWORKS.
- 5 ENISA, Ръководство за добри практики - Модели на сътрудничество за ефективни публично-частни партньорства, Люксембург: Европейска агенция за мрежова и информационна сигурност, 2011 г., 45.
- 6 Международен център за превенция на престъпността, Световна банка и Търговската камара на Богота, *Публично-частни партньорства и обществена безопасност. Ръководство за действие*, Канада: Международен център за превенция на престъпността, 2011 г., 89. ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства, 8.
- 7 Международен център за превенция на престъпността, Световна банка и Търговската камара на Богота, *Публично-частни партньорства и обществена безопасност. Ръководство за действие*, 91-2.
- 8 Пак там, 93. В ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства, 8.
- 9 Алианс «До нула», «Ефективни начини за работа с частния сектор». Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество: ECPAT International и Down to Zero Alliance (DtZ), 2019 г., 14.
- 10 Инициатива «Партньорство срещу корупцията» (PACI), Насоки за добри практики при извършване на комплексна проверка на трети страни, Женева: Световен икономически форумдои, 2013 г.
- 11 Алианс «До нула», «Ефективни начини за работа с частния сектор». Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество, 11.
- 12 ENISA, Публично-частни партньорства (ПЧП) - модели на сътрудничество: Агенция на Европейския съюз за мрежова и информационна сигурност, 2017 г., 11. Nick Tilley (Ed.), *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността)*, Cullompton, Devon: Willan Publishing, 2005 г., 735. Cullompton, Devon: Willan Publishing, 2005, 735.
- 13 ENISA, Публично-частни партньорства (ПЧП) - модели на сътрудничество, 13.
- 14 Алианс «До нула», «Ефективни начини за работа с частния сектор». Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество, 10-2.
- 15 Zara Quigg et al., *Stad in Europe (Evaluation Report)*, Ливърпул: Public Health institute, STAD in Europe, 2019, 45-6.
- 16 Международен център за превенция на престъпността, Световна банка и Търговската камара на Богота, *Публично-частни партньорства и обществена безопасност. Ръководство за действие*, 46, 85 и 93
- 17 Алианс «До нула», «Ефективни начини за работа с частния сектор». Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество, 9-10.
- 18 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Наръчник за превенция на престъпността и безопасност на общността)*, 740; Nicholas Dorn и Michael Levi, *Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu (Частно-публичен или публично-частен стратегически диалог за тежката престъпност и тероризма в ЕС)*, *Security Journal* 22 (2008), 305.
- 19 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността)*, 751. ENISA, Публично-частни партньорства (ПЧП) - модели на сътрудничество, 32.
- 20 Алианс «До нула», «Ефективни начини за работа с частния сектор». Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество, 14.
- 21 Дорн и Леви, «Стратегически диалог между частния и публичния сектор или между публичния и частния сектор по въпросите на тежката престъпност и тероризма в ЕС», 310.
- 22 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността)*, 750.
- 23 ENISA, Публично-частни партньорства (ПЧП) - модели на сътрудничество, 32.
- 24 Пак там.
- 25 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността)*, 752.
- 26 Nacka Kommun, *Превенция на престъпността в Nacka*, <https://www.nacka.se>, 2020 г.
- 27 James E. Austin, *Strategic Collaboration between Nonprofit and Businesses (Стратегическо сътрудничество между организации с нестопанска цел и предприятия)*, *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly* 29:1 (2000), 71.
- 28 Научете повече за: Изграждане на капацитет на средиземноморската мрежа от практикуващи специалисти за ефективен отговор на нововъзникващите предизвикателства в областта на сигурността | Проект MEDEA | Информационен лист | H2020 | CORDIS | Европейска комисия (europa.eu), [Contactgegevens Coöperatieve Industriële Brandweezorg met Uitgesloten Aansprakelijkheid | Overheid.nl](https://www.contactgegevens.cooperatieveindustriëlebrandweezorg.nl), [Home | Gezamenlijke Brandweer \(gezamenlijke-brandweer.nl\)](https://www.home.gezamenlijkebrandweer.nl).
- 29 ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства, 8.
- 30 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността)*, 735.

- 31 Международен център за превенция на престъпността, Световна банка и Търговската камара на Богота, Публично-частни партньорства и обществена безопасност. Ръководство за действие, 93. Алианс «До нула», Ефективни начини за работа с частния сектор. Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество, 15.
- 32 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety* (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността), 735.
- 33 ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства, 9.
- 34 ENISA, Ръководство за добри практики - Модели на сътрудничество за ефективни публично-частни партньорства, 45.
- 35 Международен център за превенция на престъпността, Световна банка и Търговската камара на Богота, Публично-частни партньорства и обществена безопасност. Ръководство за действие, 94-5.
- 36 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety* (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността), 735-6.
- 37 ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства, 16.
- 38 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety* (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността), 735-6.
- 39 Пак там, 736.
- 40 Edna Pezard Ramirez, експертна статия <https://www.uia-initiative.eu/>, 2023. Архиви на BeSecure-FeelSecure - Европейски форум за градска сигурност (efus.eu).
- 41 Комитет «Ървинг Фишър», Доклад № 1 на Ifc. Споделяне на данни: Проблеми и добри практики: Банка за международни разплащания, 2015 г., 8-9.
- 42 Европейска комисия, Съюз за сигурност: Обновените Шенгенски информационни системи влизат в действие: Европейска комисия, 2023 г.
- 43 Джон Т. Пикарели, «Преминаване на публично-частните партньорства от реторика към реалност»: Оценката на преносимостта на Circamp/Csaadf, САЩ: Национален институт по правосъдие (NIJ), 2009 г.
- 44 ОИСР, Подобряване на достъпа до данни и тяхното споделяне: ОИСР, Париж, 2019 г.
- 45 Австралийско статистическо бюро, Рамка на петте защити. Ръководство за поверителност на данните, <https://www.abs.gov.au>, 2021 г.
- 46 ОИСР, Подобряване на достъпа до данни и тяхното споделяне: Съгласуване на рисковете и ползите от повторното използване на данни в обществата.
- 47 Дорн и Леви, «Частно-публичен или публично-частен стратегически диалог за тежката престъпност и тероризма в ЕС», 308-9.
- 48 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety* (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността), 735-6.735-6.
- 49 Дорн и Леви, «Стратегически диалог между частния и публичния сектор или между публичния и частния сектор по въпросите на тежката престъпност и тероризма в ЕС», 305-13.
- 50 ENISA, Публично-частни партньорства (ПЧП) - модели на сътрудничество, 18.
- 51 ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства, 11.
- 52 Пак там, 8.
- 53 Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023-2026, Nederland: Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, 2022 г., 2-3.
- 54 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety* (Наръчник по превенция на престъпността и безопасност на общността), 737.
- 55 ОИСР, Препоръка на Съвета относно принципите за публично управление на публично-частните партньорства, 11.
- 56 Алианс «До нула», «Ефективни начини за работа с частния сектор». Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество, 14.
- 57 Европейски съюз, Публично-частни партньорства в ЕС: Широко разпространени недостатъци и ограничени ползи, 15 и 44.
- 58 Дорн и Леви, «Стратегически диалог между частния и публичния сектор или между публичния и частния сектор по въпросите на тежката престъпност и тероризма в ЕС», 303.
- 59 Европейски съюз, Публично-частни партньорства в ЕС: Широко разпространени недостатъци и ограничени ползи, 49.
- 60 Пак там, 35-8.
- 61 Пак там, 42.
- 62 Дорн и Леви, «Стратегически диалог между частния и публичния сектор или между публичния и частния сектор по въпросите на тежката престъпност и тероризма в ЕС», 312-3.
- 63 Прочетете целия документ, съдържащ «Права на децата и бизнес принципи», на: Принципи на бизнеса и правата на децата | УНИЦЕФ.
- 64 Алианс «До нула», «Ефективни начини за работа с частния сектор». Информационен документ и насоки за организациите на гражданското общество, 5-6.
- 65 Кодексът, Какво представлява кодексът?, <https://thecode.org/about/>, 2021 г.
- 66 Дорн и Леви, «Стратегически диалог между частния и публичния сектор или между публичния и частния сектор по въпросите на тежката престъпност и тероризма в ЕС», 313.
- 67 Европейски съюз, Публично-частни партньорства в ЕС: широко разпространени недостатъци и ограничени ползи, 40.

Public-private partnerships in crime prevention

CHALLENGES AND RECOMMENDATIONS

PPP FORMATION

- > **Aligning priorities towards shared objectives:** It is important to clearly define the purpose of the PPP beforehand, in order to establish shared goals and objectives that are workable for all of the partners involved.
- > **Building trust:** A lack of trust, due to existing prejudices, power imbalances or different values and norms, can be avoided through mutual assurance and a basic degree of reliance, for instance by holding regular face-to-face meetings in order to build professional relationships.

PPP WORKING

- > **Efficient partnership relations:** Effective cooperation can be generated by formally establishing clear working mechanisms and a system of communication within the partnership.
- > **Establishing continuity:** Clearly defining the roles, tasks and responsibilities of all partners will enhance the continuity and functioning of a PPP.
- > **Sharing (incompatible) data:** Tailored policy changes should aim to reduce legislative, organisational or technical barriers to data sharing channels.

PPP CULTURE

- > **Partnership-oriented culture:** policy instruments must enhance the standardisation and transparency of PPPs on both national and European level.

Contact details

EUCPN Secretariat
Email: eucpn@ibz.eu
Website: www.eucpn.org

 twitter.com/eucpn
 facebook.com/eucpn
 linkedin.com/company/eucpn